

„Szerettelek téged én Istenem, amennyire képes voltam;
Te láttad az én gyarlóságomat, de azért a Te könyvedben
fel vannak jegyezve azok, akik megtették ami tőlük telt.”
(Szent Bernát)

A Zirci Ciszterci Apátság közössége,
a Veszprémi Főegyházmegye érseke, a Váci Egyházmegye püspöke
és rokonai nevében is, fájó szívvel, de Isten akaratát elfogadva tudatja, hogy

ÉGI FERENC KONRÁD

ciszterci rendi áldozópapot,

életének 90., szerzetességének 70., áldozópapságának 65. évében,
a szentségekkel megerősítve

2025. december 7-én hazahívta a mennyei Atya.

*Istenben boldogult testvérünkért a vigaszt adó, engesztelő szentmiseáldozatot
2025. december 12-én, pénteken 11 órakor a Zirci Apátsági Bazilikában mutatjuk be,
és ezt követően a zirci temető ciszterci sírkertjében helyezzük örök nyugalomra.*

Istenben boldogult testvérünk 1935. május 22-én Vaskúton született. Középiskolai tanulmányait a bajai ciszterci gimnáziumban kezdte, majd a pannonhalmi bencés gimnáziumban fejezte be. A ciszterci rendbe 1955. március 19-én titokban lépett be. Noviciátusa alatt laboránsként dolgozott a budapesti Fémipari Kutató Intézetben, s 1956. szeptember 1-én tett ideiglenes szerzetesi fogadalmat. Teológiai tanulmányait az egri szemináriumban kezdte, majd a budapesti Központi Papnevelő Intézetbe került, az utolsó tanévre pedig visszatért Egerbe.

1960. június 19-én Kovács Vince apostoli adminisztrátor kézfeltétele által a váci székesegyházban részesült a papszentelés kegyelmében. Az ezt követő évtizedben sűrűn váltakozó kápláni helyek következtek: 1960-1962 Ceglédbercel, 1962-1964 Csongrád, 1964-1965 Szabadszállás, 1965-1967 Örkény, 1967-1968 Kiskunmajsa, 1968 Ócsa. Ez alatt az idő alatt kerülhetett sor titokban örökfogadalmára is, amelyet 1965. július 10-én tett le Endrédy Vendel apát kezébe, az ő pannonhalmi szobájában. Első önálló lelkipásztori helye Úri volt, ahol egy évet töltött adminisztrátorként. 1969-1976 között pedig Cserhátsurány plébánosaként teljesített szolgálatot. 1976-1988 között a szentesi Jézus Szíve templom vezetőjeként teremtett pezsgő hitéletet, alapított ifjúsági közösséget, melynek tagjaival haláláig szoros kapcsolatban maradt.

1988 fontos év volt az életében, hiszen ekkor teljesülhetett ifjúkori vágya, hogy szerzetesként közösségben élve szolgálhassa Istent. Ekkor került plébánosnak Nagyvenyimbe, ahol a rendszerváltáskor újrainduló rend noviciátusa létesült, s ahol Konrád atya a lelkipásztori szolgálat mellett örömmel kapcsolódott be a fiatal növendékek kísérésébe is. 1992-1994 között az ő kíséretükben, illetve őket segítve a rend római generális házában teljesített szolgálatot. Közben pedig az akkori generális apát, Zakar Polikárp mellett látott el generális asszisztensi feladatokat, mely által az egyetemes rendben is sok ismeretséget kötött.

1994-ben hazatért, s az akkor újrainduló egri gimnáziumba került hittanárnak, majd 1996-tól ismét lelkipásztori szolgálatot vállalt, ezúttal a Bakonyban, ahol Borzavár és Porva plébános a volt egészen 2011-es nyugdíjba vonulásáig. Ez azonban nem jelentette azt, hogy tétlenné vált volna, hiszen átvette az apátság által fenntartott Szent Bernát Otthon lelkészi feladatát, amit gyengülő testi ereje ellenére egészen haláláig lelkesen és nagy precizitással látott el.